

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) z 24. januára 2018 – Európska komisia/Talianska republika(Vec C-433/15) ⁽¹⁾**(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Mlieko a mliečne výrobky — Dodatočný poplatok za mlieko — Hospodárske roky 1995/1996 až 2008/2009 — Nariadenie (ES) č. 1234/2007 — Články 79, 80 a 83 — Nariadenie (ES) č. 595/2004 — Články 15 a 17 — Porušenie — Skutočné nezaplatenie poplatku v stanovených lehotách — Nevymoženie poplatku v prípadoch jeho nezaplatenia)**

(2018/C 104/02)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Rossi, D. Nardi a J. Guillem Carrau, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili a S. Fiorentino, avvocati dello Stato)

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že nezabezpečila, aby dodatočný poplatok splatný v súvislosti s množstvami vyrobenými v Taliansku nad rámec národnej kvóty od prvého hospodárskeho roka, v ktorom sa dodatočný poplatok skutočne v Taliansku uplatnil (1995/1996), až do posledného hospodárskeho roka, v ktorom sa konštatovala nadmerná výroba v Taliansku (2008/2009),

— sa skutočne vybral od jednotlivých výrobcov, ktorí prispeli ku každej nadmernej výrobe, a

— bol v prípade priameho predaja nákupcami alebo výrobcami zaplatený včas po tom, ako bola jeho výška oznámená, alebo

— ak nebol zaplatený v stanovených lehotách, aby bol zaregistrovaný a prípadne vymáhaný od uvedených nákupcov alebo výrobcov,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článkov 1 a 2 nariadenia Rady (EHS) č. 3950/92 z 28. decembra 1992 stanovujúceho dodatočný poplatok v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 1788/2003 z 29. septembra 2003, stanovujúceho poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, článkov 79, 80 a 83 nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov), ako aj v súvislosti s vykonávacími ustanoveniami Komisie, z článku 7 nariadenia Komisie (EHS) č. 536/93 z 9. marca 1993, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie dodatočného poplatku za mlieko a mliečne výrobky, článku 11 ods. 1 a 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1392/2001 z 9. júla 2001, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá pre uplatňovanie nariadenia Rady (EHS) č. 3950/92, ktorým sa zaviedol dodatočný poplatok pre sektor mlieka a mliečnych výrobkov, ako aj v poslednom rade z článkov 15 a 17 nariadenia Komisie (ES) č. 595/2004 z 30. marca 2004, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1788/2003, ktorým sa stanovujú poplatky v sektore mlieka a mliečnych výrobkov, zmeneného nariadením Komisie (ES) č. 1468/2006 zo 4. októbra 2006.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 354, 26.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 23. januára 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Consiglio di Stato – Taliansko) – F. Hoffmann-La Roche Ltd a i./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Vec C-179/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hospodárska súťaž — Článok 101 ZFEÚ — Kartel — Lieky — Smernica 2001/83/ES — Nariadenie (ES) č. 726/2004 — Tvrdenia týkajúce sa nebezpečností spojených s používaním lieku na liečbu, na ktorú sa nevzťahuje jeho povolenie na uvedenie na trh (nad rámec PUT) — Definícia relevantného trhu — Pridružené obmedzenie — Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa — Výnimka)

(2018/C 104/03)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Consiglio di Stato

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyne: F. Hoffmann-La Roche Ltd, Roche SpA, Novartis AG, Novartis Farma SpA

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Výrok rozsudku

1. Článok 101 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že na účely jeho uplatnenia môže vnútroštátny orgán pre ochranu hospodárskej súťaže zahrnúť do relevantného trhu okrem liekov povolených na liečbu predmetných ochorení aj ďalší liek, ktorého povolenie na uvedenie na trh sa na túto liečbu nevzťahuje, ktorý sa ale na tento účel používa a má teda konkrétny vzťah nahraditeľnosti s prvými uvádzanými liekmi. Na určenie, či takýto vzťah nahraditeľnosti existuje, tento orgán musí, pokiaľ preskúmanie zlučiteľnosti predmetného výrobku s uplatniteľnými ustanoveniami upravujúcimi jeho výrobu alebo jeho uvádzanie na trh bolo na to príslušnými orgánmi alebo súdnymi orgánmi vykonané, zohľadniť výsledok tohto preskúmania, vyhodnotiac jeho prípadné účinky na štruktúru dopytu a ponuky.
2. Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že kartelová dohoda uzatvorená medzi stranami licenčnej zmluvy týkajúcej sa využívania lieku, ktorá s cieľom znížiť konkurenčný tlak na používanie tohto lieku na liečbu určitých ochorení má za cieľ obmedziť správanie tretích strán, a ktorá spočíva v podporovaní používania iného lieku na liečbu tých istých ochorení, nie je vyňatá z uplatňovania tohto ustanovenia z dôvodu, že táto kartelová dohoda je pridružená k uvedenej zmluve.
3. Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že kartelová dohoda medzi dvoma podnikmi uvádzajúcimi na trh dva konkurujúce si lieky, ktorá sa týka šírenia, v kontexte neistoty vedeckých poznatkov, pred Európskou agentúrou pre lieky, zdravotníckymi pracovníkmi a verejnosťou klamlivých informácií o nežiaducich účinkoch používania jedného z týchto liekov pre liečbu ochorení, na ktoré sa nevzťahuje jeho povolenie na uvedenie na trh, s cieľom zníženia konkurenčného tlaku vyplývajúceho z tohto používania na používanie druhého lieku, predstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“ v zmysle tohto ustanovenia.